

Sajarah Nu Nyumput tina Ayat Kaopat Puluh – Nomer Dua Puluh Dua

Yehezkiel Nomer Tilu

Jeff Pippenger

2026-08-08

Yehezkiel teh saurang imam dina mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Dina pasal kahiji, Yehezkiel dibawa asup ka Bait Suci.

Dina taun ka tilu puluh, dina bulan kaopat, dina poe kalima bulan éta, waktu kami keur aya di antara para tawanan di sisi walungan Kebar, langit kabuka, sarta kuring ningali tetenjoan-tetenjoan ti Allah. Dina poe kalima bulan éta, nya éta taun kalima ti saprak pangbuangan raja Yoyakhin, pangandika PANGERAN sumping kalawan nyata ka Yéheskiel imam, putra Buzi, di tanah urang Kasdim, di sisi walungan Kebar; sarta panangan PANGERAN aya di dinya nimpah ka anjeunna.

Tuluy kuring nenjo, bray aya angin puyuh datang ti kalér, mega anu gede, jeung seuneu anu ngagulung dina dirina sorangan, sarta aya cahaya ngurilingan éta; jeung ti tengah-tengahna aya nu siga warna ambar, kaluar ti tengah-tengah seuneu. Ti tengah-tengah éta ogé kaluar rupa opat mahluk hirup. Jeung kieu katingalina maranéhna: maranéhna boga rupa siga manusa. Unggal-unggal boga opat beungeut, jeung unggal-unggal boga opat jangjang. Suku maranéhna téh suku lempeng; dampal sukuna siga dampal suku anak sapi; sarta maranéhna ngagenclang siga warna tambaga anu digosok nepi ka ngagenclang. Maranéhna boga leungeun manusa handapeun jangjangna dina opat sisina; jeung maranéhna nu opat éta boga beungeut jeung jangjang. Jangjang-jangjangna silih sambung hiji ka nu séjén; maranéhna teu malik waktu leumpang; masing-masing maju lempeng ka hareup. Ari ngeunaan rupa beungeutna, maranéhna nu opat boga beungeut manusa, jeung beungeut singa di sisi katuhu; maranéhna nu opat boga beungeut sapi jalu di sisi kénca; maranéhna nu opat ogé boga beungeut garuda. Kitu rupa beungeutna; jeung jangjang-jangjangna ngajangjang ka luhur; dua jangjang tiap-tiapna silih sambung hiji ka nu séjén, jeung dua deui nutupan awakna.

Tuluy maranéhna masing-masing lempeng ka hareup; ka mana roh rék indit, ka ditu maranéhna indit; sarta maranéhna henteu malik nalika maranéhna indit. Ari ngeunaan rupa mahluk-mahluk hirup éta, panémbongna siga bara seuneu anu hurung, jeung siga panémbong lampu-lampu; éta naék turun di antara mahluk-mahluk hirup éta; sarta seuneuna caang, jeung tina seuneu éta kaluar kilat. Jeung mahluk-mahluk hirup éta lumpat sarta balik deui, kawas panémbong kilatan kilat. Ayeuna nalika kuring ningali mahluk-mahluk hirup éta, lah, aya hiji roda dina bumi gigireun mahluk-mahluk hirup éta, sasuai jeung opat beungeutna. Panémbong roda-roda éta jeung pakaryanana siga warna batu beryl; sarta opat-opatna boga hiji kasarnaan; jeung panémbongna sarta pakaryanana téh saolah-olah hiji roda aya di tengah-tengah hiji roda. Nalika maranéhna indit, maranéhna indit nurutkeun opat sisina; sarta maranéhna henteu malik nalika maranéhna indit. Ari gelang-gelangna, jangkungna kacida nepi ka matak pikasieuneun; sarta gelang-gelang éta pinuh ku panon ngurilingan opat-opatna. Jeung nalika mahluk-mahluk

hirup éta indit, roda-roda éta indit gigireun maranéhna; sarta nalika mahluk-mahluk hirup éta diangkat ti bumi, roda-roda éta ogé diangkat. Ka mana waé roh rék indit, ka ditu maranéhna indit; ka dinya roh maranéhna rék indit; sarta roda-roda éta diangkat sajajar jeung maranéhna, sabab roh mahluk hirup éta aya dina roda-roda éta.

Nalika maranéhna indit, anu ieu gé indit; jeung nalika maranéhna cicing, anu ieu gé cicing; jeung nalika maranéhna diangkat tina bumi, roda-roda téh diangkat ogé sajajar jeung maranéhna; sabab roh mahluk hirup éta aya dina roda-roda. Jeung rupa cakrawala anu aya di luhur hulu mahluk hirup téh kawas warna kristal anu pikasieuneun, kabentang luhureun hulu maranéhna. Jeung di handapeun cakrawala éta jangjang-jangjang maranéhna lempeng, nu hiji nyanghareup ka nu séjén; masing-masing boga dua jangjang, anu nutupan sisi ieu, jeung masing-masing boga dua jangjang, anu nutupan sisi éta, nya éta awakna. Jeung nalika maranéhna indit, kuring ngadéngé sora jangjang-jangjangna, kawas sora cai anu gedé, kawas sora Nu Mahakawasa, sora ucapan, kawas sora hiji pasukan; nalika maranéhna cicing, maranéhna nurunkeun jangjang-jangjangna. Jeung aya hiji sora ti cakrawala anu aya di luhur hulu maranéhna, nalika maranéhna cicing jeung geus nurunkeun jangjang-jangjangna. Jeung di luhur cakrawala anu aya di luhur hulu maranéhna aya rupa hiji tahta, saperti panémbong batu safir; jeung dina rupa tahta éta aya hiji rupa, dina panémbongna kawas manusa di luhurna. Jeung kuring ningali kawas warna ambar, kawas panémbong seuneu ngurilingan di jerona, ti panémbong pingpingna ka luhur, jeung ti panémbong pingpingna ka handap, kuring ningali saolah-olah panémbong seuneu, jeung aya cahaya ngurilingan anjeunna. Saperti panémbong katumbiri anu aya dina méga dina poé hujan, kitu panémbong cahaya anu ngurilingan éta. Ieu téh panémbong rupa kamulyaan PANGERAN. Jeung nalika kuring ningali éta, kuring rubuh nyungsep, sarta kuring ngadéngé sora hiji anu nyarita. Ezeziel 1:1–28.

“Yézékiel, nabi pangasingan anu keur kasedih, di tanah urang Kasdim, dipasihan hiji titingalian anu ngajar palajaran iman anu sarua ka Allah Israél anu Maha Kawasa. Nalika anjeunna aya di sisi walungan Kebar, hiji angin puyuh katingalna datang ti kalér, ‘mega anu gedé, jeung seuneu anu ngagulung dina dirina sorangan, jeung cahaya ngurilingan éta, jeung ti tengahna aya saperti warna ambar.’ Sajumlah roda anu rupana ahéng, silih motong hiji jeung nu séjén, digerakkeun ku opat mahluk hirup. Luhur pisan ngungkulan sakabéh ieu aya ‘rupa hiji tahta, saperti pintonan batu safir: jeung dina rupa tahta éta aya rupa anu katingalna saperti hiji manusa di luhureunana.’ ‘Sedengkeun pikeun rupa mahluk-mahluk hirup éta, pintonanana saperti bara seuneu anu hurung, jeung saperti pintonan lampu-lampu: éta naék jeung turun di antara mahluk-mahluk hirup; jeung seuneuna caang, jeung ti jero seuneu éta kaluar kilat.’ ‘Jeung dina para kerubim katingali wangun leungeun manusa handapeun jangjang-jangjangna.’”

“Aya roda-roda di jero roda-roda dina hiji susunan anu kacida rumitna, nepi ka dina paningal kahiji ka Ézékiel eta katingalina siga sakabéhna keur aya dina kaayaan campur baur. Tapi waktu maranéhna gerak, eta lumangsung kalayan katepatan anu éndah sarta dina kasaluyuan anu sampurna. Mahluk-mahluk sawarga nu ngagerakkeun roda-roda ieu, sarta, luhureun sagalana, dina tahta safir anu mulya, linggih Nu Langgeng; ari ngurilingan tahta eta aya katumbiri anu nguriling, lambang rahmat jeung kanyaah. Ku sabab kakawasaan kamulyaan anu matak ngeri tina pamandangan eta, Ézékiel murag sujud nyanghareup ka taneuh, nalika

aya hiji sora maréntahkeun anjeunna supaya hudang sarta ngadéngé pangandika PANGERAN. Satuluyna dipasrahkeun ka anjeunna hiji talatah panggeuing pikeun Israél.” Testimonies, 751.

Dina taun pupusna Raja Uzia, kuring ogé ningali Gusti linggih dina hiji tahta, luhur tur ngajenggleng, sarta jubah-Na ngeusian Bait Allah. Di luhur-Na nangtung para serafim; masing-masing boga genep jangjang; ku dua jangjang anjeunna nutupan beungeutna, ku dua nutupan sukuna, sarta ku dua anjeunna ngapung. Jeung anu saurang sasambat ka anu saurang deui, pokna, Suci, suci, suci, PANGERAN sarwa bala: sakuliah bumi pinuh ku kamulyaan-Na. Jeung tihang-tihang lawang ngaléngkah ku sora anu sasambat éta, sarta éta Bait pinuh ku haseup. Tuluy saur kuring, Cilaka kuring! sabab kuring binasa; lantaran kuring jalma anu biwirna najis, jeung kuring cicing di tengah bangsa anu biwirna najis: sabab panon kuring geus ningali Sang Raja, PANGERAN sarwa bala. Tuluy salah saurang serafim ngapung ka kuring, bari mawa bara hurung dina leungeunna, anu dicokotna ku capit tina altar: Jeung éta dikeunteulkeun kana sungut kuring, pokna, Tenjo, ieu geus nyabak biwir maneh; sarta kagoréngan maneh geus dipiceun, jeung dosa maneh geus disucikeun. Kuring ogé ngadéngé sora Gusti, dawuh-Na, Saha anu ku Kami rék diutus, jeung saha anu bakal indit pikeun Kami? Tuluy saur kuring, Ieu sim kuring; utus sim kuring. Yesaya 6:1–8.

“Visi ieu dipaparin ka Yézékiel dina hiji mangsa nalika pikiranana pinuh ku rasa hariwang nu poék. Anjeunna ningali tanah karuhunna keur ngagolér taya nu nyicingan. Kota anu baheulana pinuh ku jalma geus henteu dicicingan deui. Sora kabungah jeung lagu pujian geus teu kadéngé deui di jero témbokna. Nabi éta sorangan jadi jalma asing di hiji tanah anu asing, tempat ambisi anu taya watesna jeung kakejaman anu galak ngawasa kalawan pangluhurna. Naon-naon anu ku anjeunna katingali jeung kadéngé ngeunaan kakawasaan lalim jeung kajahatan manusa nyusahkeun pisan kana jiwana, sarta anjeunna ngungun kalawan pait beurang jeung peuting. Tapi lambang-lambang anu ajaib anu dipintonkeun di payuneun anjeunna di sisi walungan Kebar ngébréhkeun hiji kakawasaan anu ngawasaan sagala-galana, anu leuwih perkasa batan kakawasaan para panguasa dunya. Luhureun para raja Asyur jeung Babul anu sombong jeung kejem, Allah anu pinuh ku rahmat jeung bebeneran linggih dina tahta.”

“Rupa-rupa kasulitan anu ibarat roda, anu ka katingali ku nabi saperti kalibet dina kabingungan anu kitu, aya dina pituduh panangan anu taya watesna. Roh Allah, anu dinyatakeun ka anjeunna minangka anu ngagerakkeun jeung ngarahkeun roda-roda ieu, ngaluarkeun kasaluyuan tina kabingungan; kitu deui sakuliah dunya aya dina kakawasaan-Na. Rébuan rébu mahluk anu geus dimulyakeun geus siap dina dawuhan-Na pikeun nahan kakawasaan jeung kawijakan jalma-jalma jahat, sarta ngadatangkeun kahadéan ka jalma-jalma-Na anu satia.”

“Kitu deui, waktu Allah bade muka ka Yohanes nu dipikaasih sajarah gereja pikeun jaman-jaman nu bakal datang, Anjeunna maparin ka anjeunna hiji jaminan ngeunaan minat jeung pangropéa Jurusalamet ka umat-Na ku nembongkeun ka anjeunna ‘Hiji nu siga ka Putra manusa,’ leumpang di antara kaki dian, anu ngalambangkeun tujuh gereja. Bari ka Yohanes dipintonkeun pergulatan-pergulatan panungtungan nu agung ti gereja jeung kakawasaan-kakawasaan dunya, anjeunna ogé diidinan nenjo kameunangan jeung pangluputan panungtungan jalma-jalma satia. Anjeunna ningali gereja dibawa kana papanggihan nu matak

maot jeung sato galak éta sarta gambarna, sarta pangibadah ka sato galak éta dipaksa kalayan ancaman pati. Tapi, ku nenjo saluareun haseup jeung ributna peperangan, anjeunna ningali hiji rombongan di Gunung Sion jeung Anak Domba, anu, gaganti tanda sato galak, miboga 'ngaran Rama-Na ditulis dina tarangna maranéhna.' Jeung deui anjeunna ningali 'aranu meunang kameunangan ngalawan sato galak, jeung ngalawan gambarna, jeung ngalawan tandana, jeung ngalawan bilangan ngaranna, nangtung di laut kaca, bari nyekel kacapi-kacapi Allah' sarta nganyanyikeun lagu Musa jeung Anak Domba.”

“Pangajaran ieu téh keur mangpaat urang. Urang kudu nancebkeun iman urang ka Allah, sabab pas di hareupeun urang aya mangsa anu bakal nguji jiwa manusa. Kristus, di Gunung Zaitun, ngébréhkeun deui hukuman-hukuman anu pikasieuneun anu baris miheulaan datang-Na anu kadua: 'Aranjeun bakal ngadéngé perang jeung béja-béja perang.' 'Bangsa bakal ngalawan bangsa, jeung karajaan ngalawan karajaan: jeung bakal aya kalaparan, pageblug, jeung lini, di rupa-rupa tempat. Sadaya ieu téh awal tina kasangsaraan.' Sanajan nubuat-nubuat ieu nampa panggenepan sabagian dina karuksakan Yerusalem, éta miboga panerapan anu leuwih langsung ka poé-poé panungtungan.”

“Urang keur nangtung dina bangbarung kajadian-kajadian anu agung tur suci. Nubuat keur gancang kacumponan. Gusti parantos caket. Moal lila deui bakal kabuka di hareupeun urang hiji mangsa anu matak ngagerakkeun pisan pikeun sakumna nu hirup. Pasaliaan-pasaliaan jaman baheula bakal dihirupkeun deui; pasaliaan anyar bakal timbul. Kajadian-kajadian anu baris dipagelarkeun di dunya urang can kénéh kungsi kabayang ku saha waé. Sétan keur digawe ngaliwatan sarana manusa. Jalma-jalma anu keur narékahan ngarobah Konstitusi jeung ngusahakeun hiji hukum anu maksa pangreureuhan poé Minggu, saeutik pisan ngartos kana naon hasilna engké. Hiji krisis geus pas caket di hareupeun urang.

“Tapi para abdi Allah teu meunang ngandelkeun diri sorangan dina kaayaan darurat anu gedé ieu. Dina titingalian anu dipaparinkeun ka Yesaya, ka Yehezkiel, jeung ka Yohanes, urang ningali kumaha raketna hubungan sawarga jeung kajadian-kajadian anu lumangsung di bumi, sarta sabaraha gedéna pangaping Allah ka jalma-jalma anu satia ka Anjeunna. Dunya henteu tanpa panguasa. Runtuyan kajadian anu bakal datang aya dina panangan Gusti. Kamulyaan sawarga nyangking takdir bangsa-bangsa, kitu deui perkara-perkara garéja-Na, dina pangawasan-Na sorangan.

Urang ngantep diri urang ngarasa kaleuleuwihan ku kacarekan, kasusah, jeung kabingungan dina pagawean Gusti. Jalma-jalma nu kawates henteu diantep nanggung beban tanggung jawab éta sorangan. Urang perlu ngandel ka Allah, percaya ka Anjeunna, sarta terus maju. Katineungan anu teu weléh liren ti para utusan sawarga, jeung padamelan maranéhna anu taya eureunna dina palayanan maranéhna patalina jeung mahluk-mahluk di bumi, nembongkeun ka urang kumaha panangan Allah nungtun roda di jero roda. Guru Ilahi nyarios ka unggal palaku dina pagawean-Na, sakumaha Anjeunna ngandika ka Kores baheula: “Kami ngabeubeuratan ka maneh, sanajan maneh can wanoh ka Kami.”

Dina tetenjo Ezekiel, Allah miboga panangan-Na di handapeun jangjang para kerubim. Ieu pikeun ngajar para abdi-Na yén kakawasaan ilahi anu maparin kasuksesan ka maranéhna. Mantenna bakal damel babarengan jeung maranéhna lamun maranéhna daék miceun kajahatan

sarta jadi suci dina hate jeung kahirupan.

“Cahaya anu caang nu ngider di antara mahluk-mahluk hirup kalayan gancangna saperti kilat ngalambangkeun gancangna ieu pagawean ahirna bakal maju nepi ka réngsé. Anjeunna anu henteu kantos sare, anu terus-terusan nyambut damel pikeun ngawujudkeun rarancang-Na, tiasa neruskeun pagawean agung-Na kalayan sajalan tur sajajar. Anu katingalina ku pikiran anu kawates, anu kasangkut jeung pajeulit, ku panangan Gusti tiasa dijaga dina tatanan anu sampurna. Mantenna tiasa nyusun jalan-jalan jeung sarana-sarana pikeun ngagagalkeun maksud jalma-jalma jahat, sarta Mantenna bakal ngabalukarkeun bingung naséhat jalma-jalma anu ngarencanakeun kajahatan ngalawan umat-Na.

“Dulur-dulur, ayeuna lain waktuna keur ngungun jeung putus harepan, lain waktuna nyerah kana mamang jeung teu percaya. Kristus ayeuna lain Jurusalamet anu aya dina kuburan anyar milik Yusup, ditutup ku batu anu gedé sarta diségel ku segel Romawi; urang boga Jurusalamet anu parantos gugah. Anjeunna teh Raja, Pangéran sarwa balad; Anjeunna linggih di antara kerubim; sarta di tengah pasalia jeung kaributan bangsa-bangsa Anjeunna tetep ngajaga umat-Na. Anjeunna anu marentah di sawarga teh Jurusalamet urang. Anjeunna ngukur unggal cocobaan. Anjeunna nengetan seuneu tungku anu kudu nguji unggal jiwa. Nalika benteng-benteng raja-raja bakal diruntuhkeun, nalika panah-panah murka Allah bakal nanceb nembus kana hate musuh-musuh-Na, umat-Na bakal aman dina panangan-Na.” Testimonies, jilid 5, 752–754.

Yehezkiel ngalambangkeun para calon anu baris kaasup kana saratus opat puluh opat rébu, jeung baris demi baris pangalamanana di Bait Suci sajajar jeung pangalaman Yesaya jeung Yohanes di jero Bait Suci. Urang ayeuna aya dina ujian Bait Suci, anu kadua tina tilu ujian anu ngégél saratus opat puluh opat rébu. Mangsa éta nya éta panyucian anu dilaksanakeun ku Utusan Perjangjian dina minuhan Maleakhi tilu. Prosés panyucian anu ngawengku tilu ujian téh nya éta “pawon” seuneu numutkeun Maleakhi, “anu kudu nguji unggal jiwa.” Nalika malaikat katilu sumping dina 22 Oktober 1844, Utusan Perjangjian dadakan sumping ka Bait-Na sarta mingpin para parawan wijaksana dina sajarah éta asup ka Rohangan Nu Maha Suci, supaya ngégél umat-Na anu satia, tapi para parawan dina sajarah éta ngalawan, sarta nepi ka taun 1856 gerakan Millerite Filadelfia geus robah jadi gerakan Millerite Laodikia, sarta dina taun 1863 jadi garéja Masehi Advent Poé Katujuh Laodikia.

Malaikat katilu anu sumping ngadadak dina 22 Oktober 1844 mundur tina ayana dina 1863, tuluy mulang deui dina 11 Séptémber 2001. Dua puluh lima taun ti harita, ujian Bait Suci anu ditipologikeun ku 22 Oktober 1844 ayeuna keur diulang deui. Dua puluh lima sacara simbolis mangrupa perpuluhan kenabian tina dua ratus lima puluh, sarta dua ratus lima puluh mangrupa lambang sajarah anu diwakilan dina ayat sabelas nepi ka lima belas tina Daniel sabelas. Dua ratus lima puluh, jeung dua puluh lima, mangrupa hiji roda dina jero tetenjoan Bait Suci dina kitab Yézékiel. Dua puluh lima mangrupa lambang pamisahan antara anu wijaksana jeung anu jahat dina minuhan prosés pangrojian tilu léngkah anu diwakilan dina pagawéan panyucian anu dilaksanakeun ku Utusan Perjangjian.

Mateus dua puluh lima ngandung tilu misil, sarta unggal misil nandakeun pamisahan antara nu wijaksana jeung nu jahat dina waktu panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Pangharepan umat Allah anu digambarkeun dina éta pasal nyaéta sangkan maranéhna jadi parawan anu wijaksana, anu miboga minyak tina pekabaran ceurik tengah wengi. Pangharepan maranéhna nyaéta sangkan maranéhna dihukumkeun satia minangka abdi anu satia dina pangurus maranéhna, ku jalan ngagunakeun talenta-talenta husus anu geus dipaparin ka maranéhna pikeun diatur salila mangsa pacobaan pribadi maranéhna. Pangharepan maranéhna nyaéta sangkan maranéhna dihukumkeun minangka domba tina pangangonan-Na, didudukeun di sisi katuhu-Na, lain embe di sisi kénca-Na. Dua puluh lima mangrupikeun lambang pamisahan antara nu wijaksana jeung nu jahat dina waktu panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Dua puluh lima téh salah sahiji roda Yézékiel.

Dina taun ka dua puluh lima tina pangbuangan urang, dina awal taun, dina poe ka sapuluh bulan eta, dina taun ka opat belas sanggeus eta kota ditumpes, dina poe eta keneh panangan PANGERAN aya kana kuring, sarta mawa kuring ka dinya. Yehezkiel 40:1.

Taun ka dua puluh lima tina pangasingan dilambangkeun ku tanggal 22 Oktober, anu ngalambangkeun panutupan hiji panto dispensasional. Dina 22 Oktober 1844 hiji panto dibuka jeung hiji panto ditutup nalika dua golongan dipisahkeun.

Jeung ka malaikat jamaah di Filadelfia tuliskeun kieu; Kieu saur Anjeunna nu suci, Anjeunna nu sajati, Anjeunna nu nyepeng konci Daud, Anjeunna nu muka, sarta taya saurang ogé nu bisa nutup; jeung nutup, sarta taya saurang ogé nu bisa muka; Kami nyaho kana pagawean maneh: tenjo, Kami geus nempatkeun di hareupeun maneh hiji panto nu muka, sarta taya saurang ogé nu bisa nutup éta: sabab maneh boga saeutik kakuatan, sarta geus ngajaga pangandika Kami, jeung henteu mungkir kana ngaran Kami. Wahyu 3:7, 8.

Al Masih nyarios ka malaikat di Filadelfia yén Mantenna terang kana pagawean maranéhna, yén Mantenna parantos nempatkeun di payuneun garéja Filadelfia hiji panto anu muka. Panto éta dibuka ku “konci Daud,” konci anu ditumpangkeun ka Eliakim.

Jeung bakal kajadian dina poe eta, yen Kami bakal nyaur ka abdi Kami, Elyakim putra Hilkia: Jeung Kami bakal nganggoan ka anjeunna jubah maneh, sarta nguatkeun anjeunna ku sabuk maneh, jeung Kami bakal masrahkeun pamarentahan maneh kana leungeunna: sarta anjeunna bakal jadi bapa pikeun pangeusi Yerusalem, jeung pikeun kulawarga Yuda. Jeung konci kulawarga Daud bakal Kami tumpangkeun kana taktakna; ku kituna anjeunna bakal muka, sarta moal aya anu nutup; sarta anjeunna bakal nutup, sarta moal aya anu muka. Yesaya 22:20–22.

Dina poé Eliakim ditelepon, anjeunna dipisahkeun ti Sebna anu jahat.

Kieu timbalan PANGERAN, Allah semesta alam: Pek, nyarikep ka bendahara ieu, nya eta ka Sebna, anu ngawasaan karaton, tuluy bejakeun, “Naon anu dipiboga ku maneh di dieu? Jeung saha anu dipiboga ku maneh di dieu, nepi ka maneh ngukir pikeun diri maneh kuburan di dieu, saperti jelema anu ngukir kuburan pikeun dirina di tempat nu luhur, jeung ngaguratkeun tempat cicing pikeun dirina dina cadas? Lah, PANGERAN bakal miceun maneh kalawan pangbuangan anu hebat, sarta tangtu bakal ngabungkus maneh pageuh. Mantenna enya-nya

bakal muterkeun jeung ngalungkeun maneh kawas bal ka hiji nagara anu lega; di dinya maneh bakal pae, jeung di dinya kareta-kareta kamulyaan maneh bakal jadi kahinaan pikeun kulawarga dunungan maneh.” Yesaya 22:15–18.

Pamisahan antara parawan anu wijaksana jeung anu bodo, anu nyumponan ibarat ngeunaan Shebna jeung Eliakim, kalaksanakeun dina 22 Oktober 1844, sarta ogé dina taun ka dua puluh lima pangasingan Yoyakhin, nyaéta 22 Oktober 573 SM. Dina Yehezkiel pasal dalapan, jalma-jalma jahat di jero Adventisme, anu dilambangkeun ku Yerusalem, dilambangkeun ku dua puluh lima urang lalaki anu sujud ka panonpoé. Karuksakan Yerusalem ngalambangkeun hukum Minggu, anu ogé mangrupa waymark anu mungkas waktos panyegelan pikeun saratus opat puluh opat rébu. Waktos panyegelan éta dimimitian dina 11 Séptémber 2001, sarta Yesus teh duanana Alpha jeung Omega, ku kituna 11 Séptémber 2001 minangka awal panyegelan ngagambarkeun ahirna, dina hukum Minggu.

Tanggal 11 Séptémber 2001 ditipologikeun ku pasamoan-pasamoan di Minneapolis taun 1888, sabab Sister White netelakeun yén nalika wangunan-wangunan gedé di New York ragrag dina 9/11, Wahyu 18:1–3 kacumponan. Dina waktu éta, sakumaha dina taun 1888, anjeunna netelakeun yén malaikat dina Wahyu dalapan welas turun pikeun nyaangan bumi ku kamulyaan-Na. Pemberontakan taun 1888 ku anjeunna disaluyukeun jeung pemberontakan Korah, Datan, jeung Abiram, anu ogé diiluan ku dua ratus lima puluh lalaki anu kakoncara dina kamurtadan maranéhna. Dua ratus lima puluh pemberontak dina pemberontakan Korah jeung para sakutuna dina sajarah awal Israil kuna ditipologikeun ku dua puluh lima lalaki anu keur sujud ka panonpoé dina sajarah panungtungan Israil kuna.

Dua puluh lima pamingpin Adventisme Laodisia nu sujud ka hukum Minggu jeung dua ratus lima puluh dina 9/11 nembongkeun mangsa pamasihan segel ku perlambang angka dua puluh lima, (lambang pamisahan antara nu wijaksana jeung nu jahat) pikeun nandaan awal jeung ahir mangsa pamasihan segel. Boh éta dua ratus lima puluh pemberontak dina mangsa Musa, boh dua puluh lima lalaki dina Yehezkiel pasal dalapan, atawa tilu saksi ngeunaan pamisahan dina Mateus pasal dua puluh lima, atawa taun ka dua puluh lima tina panawanan dina Yehezkiel opat puluh; sakabéh pintonan lambang angka dua puluh lima téh sajarah jeung tilu kurun waktu dua ratus lima puluh taun nu ngahontal kacindekan masing-masing dina 207 SM, 313, jeung 2026.

Dua puluh lima téh, saolah-olah, hiji as roda tina dua puluh lima anu mawa sakabéh garis dua puluh lima kana kasampurnaan. Ieu janten salah sahiji konci nubuat karajaan anu dipasrahkeun ka Petrus pikeun mawa kajelasan kana sajarah nu disumputkeun tina ayat opat puluh. Geus sababaraha kali diteguhkeun ku leuwih ti tilu saksi yén ayat sapuluh nepi ka lima belas tina Daniel sabelas ngagambarkeun hiji garis anu ngawengku sajarah ti taun 1989 nepi ka undang-undang Minggu, anu mangrupa sajarah nu disumputkeun tina ayat opat puluh. Singa ti kaom Yuda ayeuna keur muka segel roda-roda Yéheskiel nalika Mantenna muka sajarah nu disumputkeun anu bakal ngarampungkeun amanat Seruan Tengah Peuting tina poé-poé panungtungan.

Dina artikel-artikel salajengna urang baris neraskeun ngaidéntifikasi roda-roda Yézékiel anu ngawakilan silih pangaruh anu rumit di antara manusa dina poé-poé panungtungan. Yézékiel pasal

hiji dina awal ieu artikel, kitu deui petikan nu ngabarenganana tina Testimonies jilid lima anu geus ditepikeun, baris terus janten titik rujukan urang sapanjang urang neruskeun dina artikel-artikel ieu. Nalika roda-roda éta ditepikeun dina tempatna anu merenah, sarta dina patalina anu saéstuna jeung roda-roda séjén dina sajarah nubuatan, urang baris mintonkeun yén tilu ratus salapan puluh hiji taun jeung lima belas poé anu masihan kakawasaan ka malaikat kahiji dina 11 Agustus 1840, ogé diwakilan ku Yézékiel minangka tilu ratus salapan puluh taun, anu patalina jeung sataun satengahna pangepungan Yérusalém; sarta yén datangna ieu cahaya nubuatan ngaidéntifikasi diangkatna panji tina saratus opat puluh opat rébu.

Ti 27 Juli 1299 nepi ka 1337 ngagambarkeun tilu puluh dalapan taun dina awal saratus lima puluh taun (lima bulan) dina Wahyu salapan, ayat sapuluh. Éta saratus lima puluh taun patali jeung tilu ratus salapan puluh hiji taun jeung lima belas poé dina ayat lima belas. Ku kituna, awal dua mangsa éta ngawangun hiji garis nubuat anu réngsé dina kacumponan ramalan 1838 jeung 1840 ku Josiah Litch sarta nandaan gugahna jeung pangkuatan gerakan Millerite. Sajarah éta dina awal Adventisme nandaan gugahna saratus opat puluh opat rébu minangka panji saméméh hukum Minggu. Ku kituna, tilu ratus salapan puluh taun Yéheskiel, jeung sataun satengah (1.5) tina pangepungan Yerusalem, nandaan tungtung garis nubuat anu dimimitian dina 1299.

Bakal aya mangpaatna lamun urang mertimbangkeun éta petikan tina Testimonies, jilid kalima, saméméh artikel salajengna.